

55. Kò sí nńkan tí ó kò fún àwọn ènìyàn tí kò jẹ kí wọn gbàgbò nígbà tí itòsónà dé wáá bá wọn àti kí wọn toṣo ìdàríjì lódò Olúwaa wọn bíkòṣe pé (wọn n retí pé) kí irú nńkan tí ó ṣelẹ sí àwọn ẹni ìṣiwájú ṣelẹ sí wọn tàbí kí ìyà wáá bá wọn ni ojúkojú.

56. Àti pé Àwa kò sì rán àwọn òjísẹ ní iṣẹ àyàfí kí wọn jẹ oníròò-ìdùnnú àti olùkìlò, bèẹ̀ sì ni àwọn tí wọn ṣàìgba (Allaahu) gbó n ẹ̀ ẹ̀ àtakò pẹ̀lúu irò láti fi kó ààrẹ̀ bá òdodo, wọn sì n fí àwọn àmì Mi àti ohun tí wọn fí ẹ̀ ikìlò fún wọn ní nńkan yẹyẹ.

57. Taani sì jẹ alábòsì ju ẹni tí wọn fí àwọn àmì Olúwaa rẹ̀ ẹ̀ iránti fún tí ó sì ẹ̀rì kùrò níbẹ̀, tí ó tún gbàgbé ohun tí ọ̀wọ̀ rẹ̀ méjéjì ti tì síwájú? Dájúdájú Àwá ti fí èbìbò bo ọ̀kàn-an wọn pa èyí tí kò jẹ kí wọn gbó àgbóyẹe rẹ̀, bèẹ̀ nàa ni òdídí wà nínú un etíi wọn. Bí o tilẹ̀ pè wọn wá sí ojú ọ̀nà, wọn kò ní mọ̀nà láéláé.

58. Olúwaa rẹ̀ sì jẹ Aláforìjì, Ọlópò àánú. Tí ó bá ẹ̀ wí pé kí Ó jẹ wọn nìyà nítorí ohun tí wọn n ẹ̀ níṣẹ̀ ni (Oun) i bá jẹ wọn nìyà ní kíá-kíá, sùgbón wọn ní àsikò tí (Allaahu) fún wọn ti wọn kò sì ní ààbó nípaa rẹ̀.

59. Àti pé àwọn ilú wònyen, A pa wọn rẹ̀ nítorí àbòsì tí wọn ẹ̀, A sì dá ojò fún iparun wọn.

60. Àti pé ìgbà tí Muusaa sọ fún ọ̀mọ̀-òdòdò rẹ̀ pé: Èmi kò ní dúró títí èmi yóò fí dé ayé tí ibúdò méjì ti pàdé tàbí kí n máa rìn lọ fún ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ ọ̀dún.

61. Nígbà tí àwọn méjéjì sì dé ààyè tí ibúdò méjì ti pàdé, wọn gbàgbé ẹjaa wọn, nídíi èyí, ó (ẹja) sì gba ọ̀nàa ti rẹ̀ lọ pẹ̀lúu àlàáfíà.

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ
يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَنُجَدِّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا
أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ
رَبِّهِ فَأَعَرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا
جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا
إِذَا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ لَوْ
يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ
بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾
وَتِلْكَ الْقُرَىٰ ۚ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ
لَا أَبْرُحُ حَتَّىٰ أَتْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ
حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا
حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾